

L'OBSERVADORA

ESTHER VERA
DIRECTORA DE L'ARA

El meu Sr. (J.V.) Foix

Evidentment el tractàvem de vós. La meva germana Ília i jo arribàvem a casa seva amb la panxa plena de papallones. Pujàvem les escales estretes del pis de Sarrià nervioses, conscients que ens rebia un savi i divertides perquè tot era divertit. Ella estudiava literatura a la Central i jo encara estudiava despreocupadament. Dies abans de la cita llegíem i rellegíem la seva poesia i la seva prosa. De vegades produïa un llampecí creia que l'entenia.

Recordo el barret i l'abric del poeta al penjador del rebedor. Li agradaven les roses grogues que li portàvem i les agràia amb un somriure escadusser. Ens firmava llibres que recordo de memòria amb dedicatòries de traç insegur: "Quan em dius el teu nom em fas content", "La mirava de ull i em somreia". Era ja molt gran, prim, impecable. Serios.

Li llegíem en veu alta textos que ell triava. Només petits detalls deixaven entreveure la ràbia que senti per haver perdut la vista fins al punt de gairebé no poder llegir. Quan sortíem, contentes per l'estona al resorada a la memòria, el comparà

anaven a estiuajar i que sortia a caminar hores cada dia.

Jo parlava poc i procurava ser precisa, demostrar que era digna del temps que dedicava a les filles del fuster de la pastisseria. El seu vocabulari era exuberant i antic, com quan es referia a la senyora silenciosa que ens rebia com "la meva serventa", davant la nostra estupefacció. Sabíem que cada paraula tenia un sentit. Ell era un home d'ordre, però també, com deia, un "investigador de la poesia". El Senyor Foix i el poeta Foix.

He entès després que en aquelles hores de conversa ens convidava a dirigir-nos als te-

celonès. Hi baixava caminant des de Sarrià i hi trobava diaris i revistes estrangers i llibres nous. Nosaltres llegíem i ens parlava de música. Dels clàssics, clàssics. Schubert, Schumann, Mozart, Bach.

L'últim dia va fer un útil resum. Una guia que mai no he oblidat. Senyor Foix, què hem de fer: "Llegir, llegir, llegir. Treballar, treballar, treballar. Caminar, caminar, caminar".

L'ARA de J.V. Foix

Avui commemorem l'aniversari de la mort de J.V. Foix dedicant-li el dossier de diumenge.

Llegiu-lo. Ens l'expliquen Narcís Comadira, Pere Gimferrer, Enric Casasses, Francesc Parcerisas, Maria Cabrera, Vicenç Altaió i Jordi Nopca, entre d'altres. Comadira explica alguns records personals i totsells dibuixen quin és el seu J.V. Foix.

Editem també el llibre *Revolució catalanista*, amb els seus divuit punts de meditació, uns textos publicats entre el 1921 i el 1923 a la revista *Monitor*. Com tan sovint passa amb els articles que recupera diàriament per a l'ARA, Joan Maria Co-

